

VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD

ZITTING 2012-2013

Nr. 15

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 5 juli 2013

Ochtendvergadering

Ik verwacht in het najaar nog wat onrust op het moment dat er examens worden georganiseerd, waaraan personeelsleden die nu met tijdelijke contracten zijn tewerkgesteld, kunnen meedoen. Dat is altijd een stressmoment. Daarna zijn we vertrokken voor een zeer lange periode van kalmte en rust en een goede inhoudelijke werking van de gemeenschapscentra. Het heeft me blij gemaakt dat iedereen op dat vlak zeer positief reageerde.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- Ik dank het collegelid voor zijn antwoord. Ik ben blij dat ook hij vindt dat we tot kalmte en rust moeten komen. Ik wil ook een oproep lanceren tot de andere collegeleden. Mevrouw Brigitte Grouwels is hier, maar ik wend me ook tot de collegevoorzitter.

Als het gaat over het uittekenen van het beleid en het nemen van opties in het raam van de begroting van de VGC, moet men ook voldoende zorg dragen voor de gemeenschapscentra. Er moet een voldoende groot kader kunnen gegarandeerd worden dat beantwoordt aan de opties en doelstellingen van de gemeenschapscentra. Deze bestaan voornamelijk uit dienstverlening aan alle verenigingen die in de gemeente actief zijn en het activeren van mensen om zich te verenigen.

Ik vang heel wat geruchten op. Ik geef een voorbeeld van mijn gemeente. Ik hoor soms dat men vooral bezig is met vragen te beantwoorden die de centrale administratie toespeelt en dat dit voorrang heeft op de vragen die komen van de lokale verenigingen. Ik pleit er dan ook voor dat elk centrum over een minimale ploeg kan beschikken die er voor kan zorgen dat het gemeenschapsleven in alle wijken en gemeenten wordt geactiveerd.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- De bedoeling van die gesprekken over de convenanten was net om duidelijker te maken wat er verlangd wordt in het kader van de 2 belangrijkste pijlers van de gemeenschapscentra, namelijk het omgevingsgerichte en de werking binnen Cultuurcentrum Brussel, en wat de verhouding tussen beide is.

Mevrouw Brigitte De Pauw.- De eerste pijler vind ik belangrijker dan de tweede.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Het doel is om de mensen minder het gevoel te geven dat er geval per geval gewerkt wordt en meer zicht op de toekomst te geven. Daarom worden er op basis van die convenanten actieplannen opgesteld. Mensen zullen op voorhand beter weten wat ze kunnen doen en wat ze moeten laten. Het zal in die plannen ook te zien zijn of er genoeg werkings- of personeelsmiddelen zijn.

Speelplein Sippelberg

De heer Jef Van Damme.- De speelpleinwerking is hier al verschillende keren aan bod gekomen. We stelden daarbij steeds vast dat het aanbod verminderde waardoor het aantal inschrijvingen daalde van 30.000 een paar jaar geleden naar 20.000 nu, maar ook dat de kerstspeelpleinwerking werd afgeschaft. Het collegelid verdedigde dat door te wijzen op de verbeterde kwaliteit.

De heer Fouad Ahidar en ik kregen deze week een verontrustend bericht van een mama die haar kinderen van 3 en 6 jaar naar de speelpleinwerking in Sippelberg in Ganshoren wou sturen, maar op haar stappen terugkeerde omdat ze de lokalen in een erbarmelijke staat aantrof. Ze vond dat ze haar kinderen daar niet kon achterlaten.

Het gaat om scoutslokalen. Scouts kunnen wel tegen een stootje, maar kinderen van 3 jaar kunnen dat veel minder. Zij kunnen niet zomaar in een barak achtergelaten worden. Ik zal het collegelid enkele foto's bezorgen waarop gescheurde, kapotte zetels en heel veel rommel te zien zijn.

Dat roept vragen op over die zogezegd kwaliteitsvolle speelpleinwerking waar het collegelid het over heeft. Ik ben een grote voorstander van speelpleinwerking, maar als het aanbod drastisch verminderd wordt 'ten voordele van de kwaliteit' stel ik me serieuze vragen. Is het collegelid op de hoogte van de situatie? Is dit een uitzondering of komen deze problemen ook op andere VGC-speelpleinen voor? Hoe zal het collegelid op korte en middellange termijn omgaan met die klachten? Hoe kan het dat we in deze situatie zijn terechtgekomen? Worden die lokalen op voorhand opgekalefaterd? Deze lamentabele locatie kan toch niet geschikt zijn voor speelpleinwerking voor kleine kinderen.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- De heer Jef Van Damme legt een link met de kwaliteit waarin we hebben geïnvesteerd, maar het gaat eerst en vooral over de kwaliteit van de omkadering van de kinderen: de opleiding van de animatoren, het aantal begeleiders per kind of een speelpleincoach voor elk speelplein. We willen vooral dat het pedagogisch luik goed in elkaar steekt, zodat het niet alleen gaat over opvang, maar over een zo aangenaam mogelijke manier van spelen tijdens de grote vakantie.

Zoals iedereen weet, is het niet altijd gemakkelijk om lokalen te vinden. Gelukkig kunnen we in een aantal scholen terecht, maar dat lukt niet overal. Hier gaat het over lokalen van de Scouts Ganshoren, wat overigens blijkbaar een populaire scouts is bij (ex-)parlementsleden aangezien ook de kinderen van de heer Fouad Ahidar, mevrouw Khadija Zamouri en de heer Sven Gatz er lid zijn. Als zij er vertrouwen in hebben, denk ik dat wij dat ook kunnen.

De heer Fouad Ahidar.- Kinderen naar de scouts sturen, is een keuze. Voor de scouts zijn dergelijke lokalen niet echt een probleem, het zijn namelijk hun lokalen. We hebben de scoutsleiding al dikwijls laten weten dat het er soms op een varkensstal lijkt. Maar die andere kinderen komen voor een kwaliteitsvolle speelpleinwerking. De redenering dat als de lokalen goed zijn voor de kinderen van parlementsleden, ze ook wel goed zijn voor de kinderen van de speelpleinwerking, klopt niet. Mijn kinderen hebben de keuze gemaakt om bij de scouts te gaan en de kinderen van de speelwerking hebben die keuze niet.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Normaal vindt de speelpleinwerking plaats op de site van Kasterlinden in Sint-Agatha-Berchem, maar door de opstart van een aantal bouwwerken moesten we uitwijken naar een andere locatie. We zijn zeer blij dat de scouts hun lokalen willen openstellen voor de speelpleinwerking tijdens de grote vakantie. Zelf gebruiken ze natuurlijk wekelijks hun infrastructuur. Daarom waren de lokalen pas maandag, na hun slotactiviteit, beschikbaar. Toen hebben de ploegen van de VGC de lokalen een extra poetsbeurt gegeven. Dat betekent uiteraard niet dat men de kapotte zetels heeft vervangen, maar wel dat men de lokalen voldoende proper heeft gemaakt.

Ook de politie en de dienst Veiligheid en Preventie van de gemeente Ganshoren kwamen langs. In het verslag van de dienst Veiligheid en Preventie lees ik: "Mijn collega en ik hebben aan de burgemeester voorgesteld om geen verdere stappen te ondernemen. De lokalen zijn volgens ons geschikt voor de dagactiviteiten, dit wat betreft netheid van de lokalen, de veiligheid (aanwezigheid van branddetectoren, branddeken), de sanitaire ruimte en de keuken. Te-

vens viel ons op dat alle kinderen een fluorescerend jasje droegen en dat er voor 29 kindjes 5 begeleiders waren.” Die lokalen werden dus geschikt verklaard. We weten dat ze niet over dezelfde luxe beschikken als we in sommige scholen wel hebben, maar die kinderen zijn er in de eerste plaats om te spelen of om zich vuil te maken. Zich vuil maken is overigens iets wat op de dertigste plaats staat van de Ketnet Checklist van dingen die je echt moet doen voor je twaalfde, al is het ook niet de bedoeling dat kinderen smerig thuiskomen. Maar het kopt dat de lokalen minder ‘clean’ zijn.

De heer Fouad Ahidar.- Is het collegelid er zelf geweest?

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Nee.

De heer Fouad Ahidar.- Het is er niet geschikt voor kinderen van 3 jaar.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Als het er volgens de dienst Veiligheid en Preventie proper en veilig genoeg is, hoef ik daar niet nog een apart oordeel over te vellen. Bovendien krijgen de ouders de keuze om hun geld terug te krijgen of om hun kind naar een ander speelplein te brengen. Er worden alternatieven aangeboden. Ik stel ook vast dat het aantal kinderen in Sippelberg bleef stijgen in de loop van de week. Zo’n groot probleem zal het dus wel niet zijn.

De heer Jef Van Damme.- Het gaat om een gezamenlijke bekommernis van de sp.a-fractie en dus ook van de heer Ahidar. Ik stel vast dat er volgens het collegelid vooral werd geïnvesteerd in de omkadering van de speelpleinwerking en dat infrastructuur niets te maken heeft met kwaliteit. Bovendien is het vreemd dat hij vindt dat, als het goed genoeg is voor de scouts van parlementsleden, het ook wel goed genoeg zal zijn voor de speelpleinwerking. Enige nuance is toch op zijn plaats. De jongste scoutsleden zijn 6 of 7 jaar. Dat is een totaal andere situatie dan kinderen van 3 jaar die naar de speelpleinwerking gaan. Die 2 groepen kunnen niet met elkaar vergeleken worden.

De foto’s die ik heb gegeven, dateren van maandag. Die tonen toch geen schoongemaakte, propere lokalen? Het zijn smerige lokalen, met heel veel rommel en kapotte zetels. Dan vraag ik me af of dit het imago is dat de VGC aan zijn speelpleinwerking wil geven. Het is bizar dat het collegelid beweert dat er niets aan de hand is, terwijl de foto’s het tegendeel bewijzen.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Deze steeds terugkerende intentieprocessen zijn vermoeiend. Als ik stel dat we vooral hebben geïnvesteerd in omkadering, betekent dat niet dat wij de lokalen niet belangrijk vinden. Alleen hebben we daar veel minder greep op en is er hier sprake van een noodsituatie. Zolang we geen eigen lokalen hebben, kunnen we van andere lokalen, ook die in scholen, pas op het laatste moment gebruikmaken. Op de foto’s zie ik rommel. Als men de stoelen en de zetels aan de kant schuift, kunnen de lokalen perfect gebruikt worden. Het gaat niet over onhygiënische situaties.

De heer Bruno De Lille, collegelid.- Het GPDO is een omvangrijk plan met een grote impact. Ik kan de heer Ahidar dan ook niet garanderen wanneer het van kracht zal worden. De volledige Brusselse Regering werkt eraan. Het heeft veel voeten in de aarde omdat er heel veel mensen bij betrokken zijn.

De heer Fouad Ahidar.- Ik zal proberen een ander antwoord te krijgen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ook op dat niveau heb ik collegelid Bruno De Lille al over deze materie ondervraagd.

VRAAG OM UITLEG (R.v.O., art. 60)

Ondersteuning voor vroedvrouwen

De heer Jef Van Damme.- Collegelid Brigitte Grouwels verwacht wellicht niet onmiddellijk dat ik een vraag stel over vroedvrouwen. Ik zal echter even verklaren hoe het zover is kunnen komen. Zelf ben ik immers de vader van 2 gezonde jongens. Beide kinderen werden in Sint-Jans-Molenbeek geboren. Dit staat ook duidelijk vermeld op hun identiteitskaart. Dat is vrij uitzonderlijk. In Sint-Jans-Molenbeek zelf worden er, door het feit dat er noch een ziekenhuis, noch een materniteit is, jaarlijks maar 20 tot 25 kinderen geboren. Mijn kinderen zijn echter thuis geboren. Mijn vrouw is thuis bevallen. Dit was echter onmogelijk zonder de hulp van 2 fantastische vroedvrouwen.

In Brussel is een babyboom aan de gang. Dat is intussen genoegzaam bekend. Sinds 1995 zijn er jaarlijks 50% meer bevallingen. Momenteel worden er jaarlijks ongeveer 20.000 kinderen geboren. De Brusselse materniteiten liggen vol en sturen, veel vroeger dan tevoren, pas bevallen moeders terug naar huis. Bovendien is er een stijging van het aantal thuisbevallingen. Beide elementen zorgen ervoor dat er stapsgewijs meer en meer thuiszorg nodig is door vroedvrouwen of thuisverplegers. Vroedvrouwen spelen een cruciale rol in heel dit proces.

Bovendien hebben vroedvrouwen nog een belangrijke bijkomende rol. Een kortere ziekenhuisopname of een thuisbevalling of een poliklinische bevalling kosten allemaal veel minder dan een langdurige ziekenhuisopname. In Brussel kost een bevalling in een ziekenhuis ongeveer 2.000 euro. Ik betaalde daarentegen amper 500 euro voor een thuisbevalling. Dat was uiteraard mooi meegenomen. Ook voor de sociale zekerheid is het werk van de vroedvrouwen van onschatbare waarde.

Een aantal vroedvrouwen trekken echter aan de alarmbel. Collegelid Brigitte Grouwels heeft wellicht ook het artikel gelezen over de vroedvrouwenpraktijk 'Zwanger in Brussel' in Sint-Jans-Molenbeek. De vroedvrouwen die daar zijn tewerkgesteld, vinden dat ze veel te weinig worden betaald voor het geleverde werk. Hun lonen grenzen aan het minimumloon. Als men bovendien weet dat zij vaak onregelmatige uren hebben aangezien de meeste vrouwen 's nachts bevallen, moeten zij zich zeer flexibel opstellen. Als men dan moet werken aan een loon van 8 tot 10 euro netto, wordt het echt wel een hondenjob. In plaats van werk kan men dan veeleer spreken van sociaal engagement.

Het zou heel jammer zijn als al die mensen die in Brussel instaan voor de eerstelijnszorg, er de brui aan geven. In Brussel zijn er immers niet zoveel Nederlandstalige vroedvrouwen.